

den Sag har vundet paa Færøerne, hvor Forslaget er vedtaget enstemmigt af Lagtinget, og hvorfra det ledsages af en Adresse, der omfatter praktisk talt hele den færøske Befolkning. Jeg har den Mening, at den bedste Maade, hvorpaa et Folk gaar fremad i sin Udvikling, er den, at det faar Lov til at raade sig selv. Nu er vel Befolkningen paa Færøerne ikke et Folk for sig selv, men en Del af det danske Folk, men dog en saadan Del af det danske Folk, der ved bestemte Ejendommeligheder, ogsaa i Henseende til Afstamning, skarpt adskiller sig fra det øvrige danske Folk. Dertil kommer, at Færøerne have en Beliggenhed saa langt fra det øvrige Kongerige, at det maa erkendes, at Forholdene deroppe baade kunne være og ere anderledes end her i Kongeriget. Jeg mener derfor, at den Omstændighed, at denne Sag efterhaanden er vokset saa stærk oppe paa Færøerne og nu har saa at sige hele den færøske Befolkning paa sin Side, er fuldt tilstrækkelig Grund til, at vi her uden at fordybe os i alle mulige Teorier bør give det Krav, der kommer til os fra Færøerne, vor Tilslutning.

Det har — derpaa gives der mange Eksempler — til alle Tider været saaledes, at naar et Land vil sætte sine Bilande over Styr, er den sikre Vej den, at Moderlandet eller Hovedlandet i alt for høj Grad blander sig ind i det mindre Lands Afgørelse af dets egne Anliggender. Det var paa den Maade, at England mistede sine Kolonier i Nordamerika, og det er det modsatte, England har gjort nu, idet det faa Aar efter en Krig mod dem, har indrømmet sine Kolonier i Sydafrika fuldt Selvstyre og fuld Ret til selv at afgøre deres Anliggender. Jeg mener, at vi, her i Landet bør gaa samme Vej, som England dér har vist, at man kan og tør gaa lige overfor et Biland. Jeg mener, at vi overalt hvor vi kunne, bør lade Færingerne selv raade over deres Skæbne og Fremtid. Derfor vil jeg paa det mest indtrængende henstille til det høje Ting at vedtage det foreliggende Forslag.

P. Knudsen: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Nielsen-Grøn) brugte overfor min Partifælle fra Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) et Udtryk, som Formanden paatalte, og jeg skal altsaa ikke nævne det. Overfor mig anførte han, at de Eksempler, jeg havde fremdraget, vare komiske Eksempler. Nu ved man jo, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds er en meget

ivrig Afholdsmand, men det forekommer mig, at hvis den Udtrykksmaade, han har anvendt overfor mig og det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds, er et Resultat, hvorpaa hans Stilling som Afholdsmand har haft Indflydelse, tror jeg ikke, at Afholdssagen paa ham har haft den allerbedste Indflydelse. Jeg mener nu, at de Eksempler, jeg anførte, ikke ere komiske Eksempler. Jeg betragter dem som sørgelige Eksempler paa, hvorledes man ved visse Midler, hvorved man har ventet at opnaa noget godt, netop har opnaaet noget uhyre slet. Det er det, jeg er bange for skal ske, ogsaa ved denne Lov, og derfor derfor, jeg har tilladt mig at bruge de Udtalelser, jeg brugte.

Den højærede Minister erkendte, at han, da han fik dette Lovforslag, var noget betænkelig ved det af den Grund, at det gjorde stærke Indgreb i den personlige Frihed. Ja, det er netop Sagen. — Man kalder det for Selvstyre, kommunalt Selvstyre, eller hvad man nu vil kalde det, men jeg kan ikke betragte det for Selvstyre, at en Kommune har Lov til i rent personlige Anliggender at lægge Baand paa den personlige Frihed. Jeg kan her ganske slutte mig til det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (L. Rasmussen), der paapegede, at den enkeltes Frihed ogsaa har noget Værd overfor, hvad Kommunen maatte bestemme, og at vi her ikke skulle give den enkeltes Frihed fuldstændig til Pris for, hvad enkelte Kommuner maatte finde paa.

Dertil kommer endvidere, at naar vi stemme for denne Lov, er det et Præcedens. Man kan tidt nok fremhæve, at det er en særlig Befolkning, man staar overfor, som ikke er den samme som den øvrige danske Befolkning, men lever under ganske andre Forhold. Det kan man alligevel ikke paaberaabe sig. Her foreligge Midlerne, som ere gennemførte andre Steder, og som man nu kan vente, at man fra visse Sider maaske vil indføre ogsaa her. Naar man nu giver denne Lov sin Stemme, er det et Præcedens for, hvorledes man skal forholde sig i lignende Forhold herhjemme. Dette har saa stor Betydning for mig, at jeg alene af den Grund ikke kan give dette Forslag min Stemme.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Kvist). Det ærede Medlem var overordentlig overlegen, men jeg synes ikke, han havde nogen Grund dertil, da hans Udtalelser ramte ganske